

zují výlučně neb z převážné části úvěrní obchody, zřízená podle zákona o výdělkových a hospodářských společenstvech ze dne 9. dubna 1873 č. 70 ř. z., a to za podmínek odst. 2 a 3, jednajících výslovně také o společenstvech s ručením neobmezeným. Z toho je patrné, že obmezení ručení není rozhodným pro otázku, zda úvěrní společenstva ve smyslu vl. vyhlášky č. 59/33 Sb. z. a n. patří ke kampeličkám.

Čís. 15497.

K čl. 131 obch. zák.

Exekuční zástavní právo nabyté na nároku povinného jako veřejného společníka na vydání likvidačního podílu se vztahuje také na jeho peněžní hodnotu stanovenou nálezem rozhodčích.

(Rozh. ze dne 15. října 1936, R I 1071/36.)

Podle usnesení okresního soudu bylo zabaveno právo povinného Václava G-a na vydání podílu příslušejícího mu jako veřejnému společníku proti společnosti M., a to nejprve exekucí zajišťovací, jež byla změněna v exekuci k vydobytí. Novým usnesením okresního soudu byla pak povolena vymáhající věřitelce exekuce příkázáním pohledávky v mezích zabaveného společenského podílu ve výši určené výrokem rozhodčího soudu. Tuto exekuci rekursní soud nepovolil.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Vymáhající věřitelka odporuje napadenému usnesení, jímž byl na její návrh na příkázání k vybrání pohledávky příslušející povinnému proti firmě M. a spol. v mezích zabaveného podílu zamítnut, pro nezákonnost, leč činí tak neprávem, poněvadž tento návrh byl zbytečný. Nelze ovšem souhlasiti s názorem rekursního soudu, pokud v souzeném případě rozlišuje zabavení nároku na podíl povinného na jmění společenském od zabavení pohledávky zjištěné nálezem rozhodčích a pokud pro nedostatek zabavení této pohledávky zamítl návrh na příkázání k vybrání. Bylať předmětem zajišťovací exekuce a též exekuce uhrazovací, majetková práva povinného, která mu měla připadnouti při eventuálním zrušení obchodní společnosti M. a spol., tedy t. zv. likvidační podíl čili pohledanost (Guthaben), jak má na mysli čl. 126 obch. zák., a byl pro vymáhající věřitelku zabaven ve smyslu § 331 ex. ř. nárok povinného na tuto pohledanost. Podle čl. 131 obch. zák. musí se odpadnuvší nebo vyloučený společník spokojiti s vydáním svého podílu na společenském jmění v peněžité sumě hodnotu jeho vyjadřující. Výše tohoto likvidačního podílu — pohledanosti — byla nálezem rozhodčích stanovena určitou částkou. Dle toho je pohledanost takto rozhodčími zjištěná a vyčíslená určitou částkou věcně totožná se zabaveným náro-

kem na vydání likvidačního podílu, a nelze mít pochybnosti o tom, že nabyté exekuční právo k nároku na vydání tohoto podílu postihuje a se vztahuje také na peněžitou hodnotu jeho, takže by bylo zbytečné znovu prováděti zabavení i číselné hodnoty onoho podílu. Rekursní soud přehlédl podstatu zabavené majetkové hodnoty s hlediska čl. 131 obch. zák. a mylně má za to, že bylo potřebí nového zabavení vyčíslené hodnoty onoho podílu. Než rekursní soud správně vystihl, že pravoplatným usnesením prvního soudu ze dne 11. března 1936 byla povolena exekuce příkázáním k vybrání, neboť jím byla vymáhající věřitelka zmocněna, aby zabavené právo povinného jeho jménem k platnosti přivedla a aby k tomu účelu podle předpisů práva občanského (obchodního zákona) za rozdělení nebo zavedení řízení roztržďovacího žádala, aby dávala výpovědi a platně za dlužníka vydávala prohlášení, jichž jinak je třeba k vykonávání a k využitkování zabaveného práva. Toto povolení exekuce odpovídá předpisům § 333, odst. 1 ex. ř., v němž je citován předpis § 308 ex. ř., předpokládající exekuci příkázání k vybrání pohledávky. Vzhledem k dolíčené totožnosti zabaveného práva na vydání podílu se zjištěnou a vyčíslenou pohledávkou tohoto zabaveného podílu, byla usnesením prvního soudu ze dne 11. března 1936 povolena exekuce příkázáním k vybrání také této pohledávky, takže nová exekuční žádost vymáhající věřitelky o příkázání k vybrání v mezích zabaveného práva na vydání podílu byla zbytečná, a neměl ji první soud již povolovati.

Čís. 15498.

Nelze pokračovati v exekuci pravoplatně odložené podle § 42 ex. ř. jen proto, že byla dodatečně složena na soudě jistota za újmu, která by po případě byla spojena s pokračováním v exekuci.

(Rozh. ze dne 15. října 1936, R I 1168/36.)

Usnesením okresního soudu ze dne 12. listopadu 1935 byl k návrhu žalující této povolen odklad exekuce až do rozhodnutí o její žalobě pro nepřípustnost exekuce. Při roku dne 5. prosince 1935 navrhla žalovaná zrušení uvedeného usnesení a zavázala se složit u soudu jistotu, kterou měl soud určit. Tento návrh první soud zamítl. Rovněž zamítl návrh žalované, aby bylo uloženo žalující straně složit jistotu. Žalovaná navrhuje nyní pokračování v exekuci a složila současně jistotu jako krytí pro případnou újmu žalující z pokračování v odložené exekuci. První soud vyhověl návrhu potud, že zrušil povolený odklad bez ohledu na výsledek sporu o nepřípustnost exekuce. Rekursní soud návrh zamítl.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Je-li povolen pravoplatně odklad exekuce podle § 42 ex. ř., může v odloženém exekučním řízení býti pokračováno jen, byla-li navrho-